C/2023/1067

15.12.2023

P9_TA(2023)0195

Egne indtægter: en ny start for EU's finanser, en ny start for Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 10. maj 2023 om egne indtægter: en ny start for EU's finanser, en ny start for Europa (2022/2172(INI))

(C/2023/1067)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 311 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om Den Europæiske Unions egne indtægter i fremtiden ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og forordning (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) ([2]),

— der henviser til den endelige rapport og henstillinger fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter om EU's fremtidige finansiering, som blev offentliggjort i december 2016,

— der henviser til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom ([3]),

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 15. december 2022 om opskalering af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027: Et robust EU-budget, der er egnet til nye udfordringer ([5]),

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2021)0570),

— der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Næste generation af egne indtægter til EU-budgettet« (COM(2021)0566),

— der henviser til sin holdning af 16. september 2020 om udkast til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 12. maj 1965 om forslag fra Kommissionen vedrørende finansiering af den fælles landbrugspolitik og indførelse af egne indtægter for EØF ([7]),

— der henviser til Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med fællesskabernes egne indtægter ([8]),

([1]) EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 214.
([2]) EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1.
([3]) EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1.
([4]) EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0450.
([6]) EUT C 385 af 22.9.2021, s. 256.
([7]) https://www.cvce.eu/en/obj/european_parliament_resolution_on_commission_proposals-en-9c67ed5c-af04-4eab-bf89-445996e987f1.html.
([8]) EFT L 94 af 28.4.1970, s. 19.

— der henviser til traktaten af 22. april 1970 om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber ([9]) (Luxembourgtraktaten),

— der henviser til sine ændringer, der blev vedtaget den 22. juni 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og forordning (EU) 2015/757 ([10]),

— der henviser til sine ændringer, der blev vedtaget den 22. juni 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme ([11]),

— der henviser til sin holdning af 16. december 2020 om udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 ([12]),

— der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, der blev vedtaget den 21. juli 2020,

— der henviser til pilotprojektet om gennemførlighedsundersøgelse med henblik på social genanvendelse af de aktiver, der er indefrosset og konfiskeret som følge af EU's sanktioner, der blev vedtaget efter Ruslands militære aggression mod Ukraine ([13]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til skrivelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

— der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0155/2023),

A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 311 i TEUF skal tilvejebringe de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik, og at dens budget med forbehold af andre indtægter skal finansieres fuldt ud af egne indtægter; der henviser til, at Rådet i henhold til artikel 311 i TEUF skal høre Europa-Parlamentet, inden det vedtager en afgørelse om egne indtægter;

B. der henviser til, at et højt niveau af BNI-baserede bidrag gør budgetmæssige beslutninger alt for afhængige af medlemsstaterne; der henviser til, at Unionens budget også finansieres af egentlige egne indtægter gennem told og moms, som medlemsstaterne har en tendens til at betragte som nationale bidrag til Unionens budget;

C. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at »Parlamentets udøvelse af dets budgetkompetence i plenarforsamlingen [er] et grundlæggende punkt i Unionens demokratiske proces« ([14]);

D. der henviser til, at i henhold til køreplanen for indførelse af nye egne indtægter i den juridisk bindende interinstitutionelle aftale er institutionerne forpligtede til at holde spørgsmålet om finansieringen af Unionens budget højt på den politiske dagsorden med henblik på at sikre en holdbar vej til refinansiering af den gæld, der er opstået i forbindelse med NextGenerationEU (NGEU), og det fastsættes, at Kommissionen i den anden kurv af nye egne indtægter kan medtage en afgift på finansielle transaktioner og et finansielt bidrag knyttet til virksomhedssektoren eller et nyt fælles selskabsskattegrundlag;

E. der henviser til, at behovet for at tilbagebetale NGEU, de økonomiske og sociale chokbølger af Ruslands uprovokerede og uberettigede invasion af Ukraine, den voldsomme indvirkning af inflationen på Unionens budget og det intensiverede globale kapløb om at forme fremtiden for produktion af ren energiteknologi, som drives af massive offentlige indgreb fra globale magters side, såsom den amerikanske lov om reduktion af inflationen, og andre nye udfordringer for Unionen gør det tydeligt, at der er behov for at revurdere Unionens ordning for egne indtægter ved at udnytte det fulde potentiale af nye egentlige egne indtægter med henblik på at sikre bæredygtig finansiering af Unionens budget på lang sigt;

([9]) EFT L 2 af 2.1.1971, s. 1.
([10]) EUT C 32 af 27.1.2023, s. 108.
([11]) EUT C 32 af 27.1.2023, s. 320.
([12]) EUT C 445 af 29.10.2021, s. 240.
([13]) 07 23 05 PP.
([14]) Dom af 2. oktober 2018, *Frankrig* mod *Europa-Parlamentet*, C-73/17, ECLI:EU:C:2018:787, præmis 35.

F. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft store konsekvenser for EU's sociale struktur og økonomi og udgør langsigtede udfordringer for vores økonomiske og sociale genopretning; der henviser til, at pandemien afslørede de vigtige finansieringsbehov i Europa, som bedst kan imødegås gennem fælles tiltag vedrørende centrale politikker;

G. der henviser til, at rapporten om de endelige resultater af konferencen om Europas fremtid fra 9. maj 2022 indeholder et forslag fra plenarforsamlingen om, at »EU skal tage hensyn til de sociale og økonomiske konsekvenser af krigen mod Ukraine ved at tilpasse sin økonomiske styring til den nye geopolitiske kontekst og ved at styrke sit eget budget ved hjælp af nye egne indtægter«; der henviser til, at EU-borgerne på konferencen om Europas fremtid foreslog både at styrke Unionens budget gennem nye egne indtægter ([15]), og at Europa-Parlamentet bør træffe afgørelse om Unionens budget på samme måde, som parlamenterne har ret til på nationalt plan ([16]);

H. der henviser til, at Parlamentet allerede har givet udtryk for sin holdning til fordel for afskaffelsen af alle rabatter og korrektioner, forenkling af de momsbaserede egne indtægter, EU-budgettets enhed og anvendelse af bøder og gebyrer som ekstra indtægter for Unionens budget;

I. der henviser til, at Kommissionen i december 2021 fremlagde et lovgivningsforslag, der vil indføre tre nye kategorier af egne indtægter baseret på henholdsvis emissionshandelssystemet (ETS), CO_2-grænsetilpasningsmekanismen (CBAM) og søjle 1 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) konvention om international selskabsbeskatning;

J. der henviser til, at Parlamentets holdning af 23. november 2022 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ([17]) generelt støttede dette forslag som et vigtigt, om end utilstrækkeligt skridt; der henviser til, at Rådet stadig behandler forslaget;

K. der henviser til, at den sektorspecifikke lovgivning om ETS og CBAM forventes vedtaget i februar 2023; der henviser til, at den multilaterale konvention om søjle 1 i OECD-aftalen og dens harmoniserede gennemførelse på EU-plan endnu ikke er afsluttet;

L. der henviser til, at man kan konstatere de første tegn på en positiv virkning af indtægter baseret på ikkegenanvendt plast;

Argumenter for en reform af EU-budgettets indtægtspolitik

1. erklærer, at EU's finanser gennemgår en kritisk periode, hvor manglende reformer vil have meget skadelige virkninger for fremtiden for Den Europæiske Union, dens politikker, dens mål og for borgernes og investorernes tillid til Unionen;

2. understreger EU-budgettets afgørende og voksende betydning for opfyldelsen af EU's vigtigste politikmål, den flagskibsprogrammer og dens kriseindsats; understreger de mange udfordringer, som EU står over for, såsom opbygning af sin åbne strategiske autonomi, navnlig inden for industripolitik, sundhed, rummet, fødevarer, råstoffer, kemikalier, modstandsdygtighed, ophør af sin afhængighed af russiske fossile brændstoffer, fremme af den grønne og den digitale omstilling, samtidig med at ingen lades i stikken, bekæmpelse af klimaændringer og biodiversitetskrisen, gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder, sikring af ligestilling mellem kønnene, fuldførelse af sundhedsunionen og energiunionen og finansiering af vigtige fælles projekter såsom forsvarssamarbejde, civilbeskyttelse og rummet; minder om, at Kommissionen har meddelt, at de uforudsete behov, der er opstået som følge af krigen i Europa, strækker sig langt ud over de midler, der er til rådighed under den indeværende flerårige finansielle ramme (FFR); mener, at alle nye EU-politikker og -udfordringer skal omfatte nye økonomiske midler og ekstra ressourcer;

3. gentager i den forbindelse, at en solid, pålidelig og modstandsdygtig finansiering af EU-budgettet kræver et diversificeret og udvidet sæt af egne indtægter; er overbevist om, at der er et enormt potentiale i en velplanlagt reform af EU's egne indtægter, ikke blot med hensyn til at styrke finansieringen af EU's budgetbehov, men også med hensyn til at øge de politiske resultater, forbedre den finanspolitiske balance mellem EU og medlemsstaterne og øge værdien af de samlede offentlige finanser;

([15]) Konferencen om Europas fremtid, forslag 16.
([16]) Konferencen om Europas fremtid, forslag 39.
([17]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0404.

4. minder om, at Unionen er forpligtet til at tilbagebetale hovedstolen og renterne af de midler, der er lånt under EU's genopretningsplan; minder i den henseende om, at EU-institutionerne har vedtaget en »tilbagebetalingsplan« i form af en juridisk bindende interinstitutionel aftale om en køreplan for indførelse af nye egne indtægter til dækning af låneomkostningerne; minder i den forbindelse om, at EU's AAA-rating som en kvasistatslig låntager bl.a. afhænger af pålideligheden og troværdigheden af institutionernes opfølgning på deres politiske tilsagn om at indføre nye egne indtægter; minder om, at EU-genopretningsinstrumentets (EURI) tilbagebetalingsomkostninger og deres udsving allerede har en negativ indvirkning på Unionens budget, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at behandle spørgsmålet om EU-genopretningsinstrumentet i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR og placere EURI-budgetposten ud over FFR-lofterne;

5. minder om sin ovennævnte holdning af 23. november 2022 til Kommissionens forslag om ændring af afgørelsen om egne indtægter; minder om, at det generelt har støttet initiativet til at indføre tre nye indtægtskilder baseret på ETS, CBAM og indtægterne fra OECD's søjle 1;

6. udtrykker sine høje forventninger om, at det mangeårige krav om en bedre sammenkædning af EU's indtægtsside og miljøpolitikker og rationalet bag klimamainstreaming på tværs af alle udgifts- og indtægtspolitikker endelig vil blive operationel med ETS- og CBAM-baserede egne indtægter; bemærker, at sektorforhandlingerne om CBAM og ETS har ført til en aftale; glæder sig over, at de deraf følgende retsakter ETS-direktivet og CBAM-forordningen fortsat er fuldt forenelige med forslagene om egne indtægter; opfordrer EU-institutionerne til at foretage en grundig vurdering af konsekvenserne for indtægtsoverslagene; insisterer på, at sådanne analyser ikke bør anvendes som påskud for at blokere beslutningstagningen, og opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at gå videre med vedtagelsen af de relevante retsakter; anerkender desuden, at udbyttet fra de grønne egne indtægter på meget lang sigt vil falde, efterhånden som dekarboniseringsprocessen fortsætter;

7. bemærker, at den nuværende henvisning i forslaget om egne indtægter til egne indtægter fra OECD/G20's søjle 1-aftale skal ajourføres i overensstemmelse med den multilaterale konvention og det tilhørende EU-direktiv for at gennemføre bestemmelserne i EU-medlemsstaterne på en harmoniseret måde; er imidlertid meget bekymret over, at forhandlingerne om reformen af første søjle skrider for langsomt frem på globalt plan;

8. mener, at disse nye egne indtægter er nødvendige for at undgå, at den næste generation af europæere skal bære tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne af de midler, der er lånt under NGEU, enten gennem en øget byrde for skatteyderne eller gennem nedskæringer i almindelige EU-programmer, der direkte påvirker støttemodtagere og projektansvarlige; er af den faste overbevisning, at EU-institutionerne og de politiske aktører bør formidle fordelene ved Unionens budget og dets indtægtsside mere klart til borgerne; bemærker europæernes legitime krav om mere social retfærdighed og fair beskatning; advarer mod ethvert forsøg på at reducere finansieringen af almindelige EU-politikker for at skaffe midler til tilbagebetaling af EU's gæld, da dette ville bringe EU's langsigtede mål såsom økonomisk konvergens, forskning og innovation eller den grønne og digitale omstilling i fare;

9. beklager, at den måde, hvorpå EU-budgettet for øjeblikket finansieres, gør, at det er underlagt nationale budgetmæssige begrænsninger, hvilket fører til et unødigt nedadgående pres på dets — allerede beskedne — samlede omfang og en »fair return«-logik, som ikke fuldt ud afspejler det solidaritetsprincip, der udgør kernen i EU-integrationen; mener, at denne struktur er en af hovedårsagerne til, at EU ikke kan udføre alle sine opgaver og opfylde alle sine forpligtelser effektivt; er meget bekymret over de langsomme fremskridt i moderniseringen af ordningen for egne indtægter siden oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber;

10. beklager, at Rådet endnu ikke har godkendt den første kurv af nye egne indtægter; opfordrer medlemsstaterne i Rådet til hurtigst muligt at vedtage de nye egne indtægter fra den første pakke af 14. december 2021 uden yderligere forsinkelse; er imidlertid bekymret over, om de beløb, der genereres af de nye egne indtægter, vil være tilstrækkelige til at dække alle NGEU-tilbagebetalinger og låneomkostninger (der skønnes at være på mindst 15 mia. EUR om året i gennemsnit indtil 2058); opfordrer Kommissionen til at fremsætte den næste pakke forslag så hurtigt som muligt og senest i tredje kvartal af 2023; insisterer på, at disse forslag tager hensyn til Europa-Parlamentets prioriteter som beskrevet i denne betænkning;

Diversificering af EU's finansieringskilder og opnåelse af en ny indtægtsbalance

11. opfordrer indtrængende alle aktører til at fortsætte bestræbelserne på at identificere nye og helst reelle, egne indtægter og andre indtægtskilder for EU-budgettet med henblik på fuldt ud at dække de samlede forventede udgifter til tilbagebetaling af hovedstolen og renterne af de midler, der er lånt under NGEU, og styrke EU-budgettet, hvor »dogmet om 1 % af EU's BNP« bør opgives; mener, at indførelse af nye egne indtægter, der går videre end den retligt bindende IIA, vil medføre varige fordele, ikke kun i forbindelse med gennemførelsen af Unionens politikker, men også med hensyn til at sikre Unionens status som en troværdig og intelligent udsteder af gældsbeviser;

12. understreger, at beløbet fra EU's supplerende egne indtægter skal være tilstrækkeligt stort til ikke alene at dække renter og afdrag på EU-obligationer, herunder påløbne renteudgifter, men også til at sikre og fremme de nødvendige europæiske investeringer efter 2026;

13. mener, at indtægtssiden af Unionens budget bør anvendes strategisk til at styrke Unionens konkurrenceevne og bæredygtighed og til at fremme innovation i EU samt social, skattemæssig og miljømæssig retfærdighed; understreger, at grønne egne indtægter bør suppleres af skattebaserede egne indtægter fra erhvervssektoren af hensyn til tilstrækkelighed, skattemæssig ækvivalens (dem, der drager fordel af EU og dets åbne markeder bør også bidrage med en rimelig andel til finansieringen) og overordnet fordelingsmæssige retfærdighed mellem medlemsstater og sektorer;

14. understreger, at håndteringen af klima- og biodiversitetskrisen skaber et yderligere behov for at mobilisere flere ressourcer og revurdere de nuværende incitamentspolitikker i Unionen; er af den faste overbevisning, at indtægtssiden af Unionens budget kan anvendes både til at afskrække fra visse former for negativ adfærd og til at muliggøre investeringer med henblik på at opnå den grønne omstilling til en kulstofneutral økonomi; understreger betydningen af disse politikker for at nå 2030- og 2050-målene, navnlig med hensyn til reduktion af drivhusgasemissioner og udfasning af fossile brændstoffer;

Selskabsbeskatning (BEFIT)

15. ser frem til Kommissionens kommende initiativ Business in Europe: Framework for Income Taxation (BEFIT) i tredje kvartal af 2023; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå et fælles EU-regelsæt for selskabsbeskatning, der er baseret på de centrale elementer i et fælles skattegrundlag og fordelingen af overskud mellem medlemsstaterne ved hjælp af en formel eller fordelingsnøgle, der er baseret på BEFIT-reglerne, som en ny egen indtægt i køreplanens ånd; forventer, at den nye tilgang til denne selskabsskattebaserede egne indtægt vil løse problemer med nationale forskelle i selskabsbeskatning, som hidtil har hindret en egen indtægt på dette område, og give mulighed for et bredt anvendelsesområde, der omfatter flere virksomheder, der er aktive på det indre marked, end kun de få største og mest rentable multinationale selskaber, der er omfattet af OECD's søjle 1-aftale; advarer om, at hvis forhandlingerne vedrørende OECD's søjle 1 ikke afsluttes inden for en rimelig tidsramme, bør Kommissionen overveje andre kilder til indtægter fra store virksomheder, der opererer på det indre marked;

En »retfærdig grænsemekanisme« i EU

16. beklager, at produktionskæderne for visse produkter, der kommer ind på EU's indre marked, involverer arbejdstagere fra tredjelande, som ikke modtager en anstændig løn og i visse tilfælde lever i ekstrem fattigdom; påpeger, at import af sådanne varer til Unionen fører til illoyal konkurrence (»social dumping«);

17. opfordrer derfor Kommissionen til at gå videre med en høring af interessenter og foretage en grundig konsekvensanalyse i forbindelse med et eventuelt lovgivningsforslag om en »retfærdig grænsemekanisme«, der kræver, at virksomheder, der importerer varer til Unionens indre marked, skal betale arbejdstagere, der er beskæftiget i tredjelande i deres globale forsyningskæde, en daglig løn, der ligger over den relevante fattigdomsgrænse, og som er tilstrækkelig til at sætte dem i stand til at undslippe absolut fattigdom som defineret af de relevante internationale organisationer; understreger, at hvis en virksomhed importerer varer til EU's indre marked, som er fremstillet af arbejdstagere i tredjelande, der får en løn, som er mindre end en fastsat tærskel, og dette ikke overholder en sådan lovgivning, skal den betale en afgift svarende til forskellen mellem denne tærskel og den løn, som deres arbejdstagere faktisk modtager; mener, at indtægterne fra gebyrer, der påløber i forbindelse med håndhævelsen af en sådan foranstaltning, bør tilfalde Unionens budget; forventer, at Kommissionen fremlægger et skøn over indvirkningen på arbejdsvilkårene i tredjelande samt en sådan foranstaltnings forenelighed med de relevante WTO-regler; mener, at en sådan foranstaltning kan forbedre konkurrenceevnen for virksomheder, der producerer i Unionen, og som overholder visse arbejdsstandarder, arbejdsvilkår og lønniveauer; opfordrer Kommissionen til, når den overvejer en »retfærdig grænsemekanisme«, at tage hensyn til erfaringerne fra eksisterende sammenlignelige mekanismer i Unionen og på verdensplan, såsom CO_2-grænsetilpasningsmekanismen;

Afgift på finansielle transaktioner (AFT)

18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at medtage finansielle tjenesteydelser, herunder finansielle transaktioner, i sin anden kurv af egne indtægter; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje en EU-dækkende afgift på finansielle transaktioner; opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen og de medlemsstater, der er involveret i forhandlingerne om et forstærket samarbejde, til at gøre deres yderste for at nå frem til en aftale om afgiften på finansielle transaktioner inden udgangen af juni 2023; opfordrer de øvrige medlemsstater til at tilslutte sig dem; mener, at afgiften på finansielle transaktioner som en egen indtægt potentielt kan tilvejebringe store indtægter, hvilket vil lette tilbagebetalingen af NextGenerationEU-gælden og give øgede midler til at finansiere Unionens prioriteter; understreger, at ethvert forslag bør ledsages af en grundig konsekvensanalyse, bidrage til EU's politiske mål og følge EU's subsidiaritetsprincip;

19. henleder opmærksomheden på, at der i stigende omfang forekommer genkøb af virksomhedsaktier (køb af egne aktier) i EU; opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførligheden af en punktafgift på selskabers tilbagekøb af aktier, da dette vil gøre det muligt at generere nye ressourcer og samtidig modvirke denne stadig mere udbredte praksis, der belønner udenlandske aktionærer på bekostning af investeringer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at vurdere den potentielle indvirkning af en sådan punktafgift på det indre marked forud for et fremtidigt forslag; opfordrer Kommissionen til som en yderligere mulighed at foretage en evaluering af en fælles og standardiseret ramme for kildeskat;

Beskatning af kryptovalutaer

20. foreslår, at der indføres en europæisk skat på kryptoaktiver, hvis indtægter vil blive tilegnet EU-budgettet som en ny egen indtægt; påpeger, at det globale marked for kryptoaktiver er vokset hastigt (om end ustabilt) siden krisen i 2008, og at kapitaldannelsen nåede op på 2 billioner EUR i maj 2021; bemærker, at kryptoaktiver efterhånden betragtes som et reelt betalingsmiddel og en del af investeringsstrategierne; understreger, at regulering og beskatning af kryptoaktiver på EU-plan er mere effektiv end på nationalt plan i betragtning af deres store mobilitet og grænseoverskridende dimension; understreger i den forbindelse, at en europæisk skat på kryptoaktiver vil fremme udviklingen af en harmoniseret skatteramme for kryptoaktiver, være mere i overensstemmelse med kryptoaktivmarkedets grænseoverskridende karakter og tilskynde til vedtagelse af skattestandarder på globalt plan;

21. understreger, at man kan forestille sig flere forskellige beskatningsmuligheder for kryptoaktiver såsom en skat på kapitalgevinster fra aktiviteter vedrørende kryptoaktiviteter (baseret på en ensartet afgiftssats for alle EU-medlemsstater), en skat på transaktioner med kryptoaktiver eller en skat på kryptomining og handel med kryptoaktiver, der fastsættes i henhold til deres elforbrug og miljøpåvirkning; opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen af disse muligheder på det europæiske marked for kryptoaktiver, til at anslå de potentielle indtægter og til at fremsætte et konkret forslag;

Den digitale økonomi

22. minder om, at Parlamentet i sin ovennævnte holdning af 23. november 2022 anførte, at der i tilfælde af en klar mangel på fremskridt på OECD-plan i retning af den multilaterale konvention inden udgangen af 2023 bør forelægges et lovgivningsforslag om en digital afgift eller lignende foranstaltning, der kan vedtages ensidigt, og som kan tjene som grundlag for en egen indtægt for Unionen med henblik på at generere indtægter senest i 2026; glæder sig over, at debatten om store udbydere af digitalt indholds bidrag til netværksomkostningerne stadig pågår;

23. bemærker endvidere, at udvidelsen af dataøkonomien i Europa har ført til en kraftig stigning i datatrafikken, navnlig under pandemien, og til betydelige økonomiske fordele for store internetvirksomheder og telekommunikationssektoren som helhed; er opmærksom på datastrømmenes indvirkning på miljøet; opfordrer Kommissionen til at udpege og vurdere foranstaltninger til at optimere denne datatrafik og begrænse dens CO_2-fodaftryk, herunder gennem finansielle incitamenter;

Egne indtægter baseret på statistik

24. ser en høj potentiel merværdi i egne indtægter i form af nationale bidrag baseret på statistik, som giver medlemsstaterne et incitament til og en belønning for en effektiv gennemførelse af politikker, der er vedtaget på EU-plan; opfordrer Kommissionen til at vurdere og simulere virkningen af sådanne nationale bidrag beregnet på grundlag af statistikker på det sociale eller miljømæssige område, hvor solide, pålidelige og fælles harmoniserede Eurostat-data er tilgængelige på årsbasis;

25. mener, at det nøjagtige anvendelsesområde og bidragssatsen for sådanne statistikbaserede nationale bidrag kan skaleres og kalibreres på en sådan måde, at der sikres en overordnet fordelingsmæssig retfærdighed af den næste kurv af egne indtægter; mener, at en sådan bred og velkalibreret kurv af egne indtægter kan erstatte og overflødiggøre kunstige nedsættelser, rabatter på faste beløb eller korrektionsmekanismer på indtægtssiden, som ellers ville bringe sammenhængen og incitamentet i politikken for egne indtægter i fare;

26. opfordrer navnlig til, at der indføres en egen indtægt baseret på lønforskellen mellem kønnene; understreger, at en andel af bidragene baseret på bruttonationalindkomsten (BNI) inden for rammerne af denne mekanisme vil blive erstattet af en ny fordelingsnøgle, der kræver, at medlemsstater med en større lønforskel mellem kønnene bidrager mere end medlemsstater med mindre lønforskelle mellem kønnene på en forholdsmæssig måde;

27. opfordrer til, at der iværksættes en undersøgelse af muligheden for at indføre nye egne indtægter knyttet til andre typer affald end plastemballageaffald, hvilket bl.a. vil tilskynde medlemsstaterne til at øge andelen af affald, der anvendes til materialenyttiggørelse, og dermed bidrage til målet om at opnå en cirkulær økonomi;

28. opfordrer til, at der indføres en egen indtægt baseret på bioaffald; understreger, at en andel af de BNI-baserede bidrag inden for rammerne af denne mekanisme vil blive erstattet af en ny fordelingsnøgle, der kræver, at medlemsstater, der genanvender mindre bioaffald, bidrager mere end de medlemsstater, der genanvender mere bioaffald; anmoder Kommissionen om at vurdere, om der også kan gennemføres en incitamentsmekanisme til at reducere produktionen af farligt affald og støtte dekontaminering heraf med henblik på at lette genanvendelse heraf;

29. opfordrer til, at der indføres en egen indtægt baseret på fødevarespild; understreger, at en andel af de BNI-baserede bidrag inden for rammerne af denne mekanisme vil blive erstattet af en ny fordelingsnøgle, der kræver, at medlemsstater bidrager ud fra den mængde af fødevarespild, der genereres i et givet år; mener, at denne egen indtægt vil tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre politikker for foranstaltninger til reduktion af madspild i hele produktionskæden og i forbrugsfasen;

Andre indtægtskilder end egne indtægter

30. gentager, at alle offentlige indtægter, der genereres af gennemførelsen af EU's politikker, håndhævelsen af EU-forordninger eller anvendelsen af EU-finansieret infrastruktur, som standard og for at gensidiggøre fordelene bør tilfalde EU-budgettet som en egen indtægt eller som andre indtægter, navnlig når opkrævningen og håndhævelsen gennemføres centralt af en EU-institution; opfordrer til, at Kommissionen, når den udarbejder forslag, og Parlamentet og Rådet som lovgivende myndigheder anvender denne tværgående tilgang i deres lovgivningsarbejde;

31. insisterer på, at budgetindtægter i form af afgifter og gebyrer såsom dem, der opkræves for visumfritagelse under det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), når det sættes i drift — afgifter for emissionsoverskridelser, bøder i konkurrencesager, bøder for overtrædelser eller lignende bør være en integreret del af det årlige budget; anerkender, at sådanne andre indtægter af traktatmæssige årsager fortsat skal være et supplement til de egne indtægter i henhold til artikel 311, som fortsat skal være EU-budgettets primære finansieringskilde;

32. henleder opmærksomheden på det særlige tilfælde med udbytte, der genereres i forbindelse med strafferetlige domme og navnlig konfiskation af aktiver i tilfælde af manglende overholdelse af EU's sanktioner; anmoder Kommissionen om at foretage en detaljeret vurdering af, hvordan et sådant udbytte eller sådanne bøder, der opkræves af medlemsstaternes myndigheder, kan stilles til rådighed for EU-budgettet som en egen indtægt; støtter idéen om at gøre provenuet fra konfiskation og monetarisering af aktiver fra kriminelle aktiviteter til en egen indtægt for EU; støtter idéen om at stille provenuet fra konfiskation og monetarisering af russiske aktiver til rådighed for nødhjælps- og genopbygningsindsatsen i Ukraine; foreslår, at sådanne indtægter kanaliseres over EU's almindelige budget, og at der sikres en forvaltningsstruktur, der inddrager det ukrainske parlament og Europa-Parlamentet;

Den finanspolitiske legitimitet skal sikres af folkevalgte repræsentanter: forfatningsmæssige, proceduremæssige og historiske overvejelser

33. minder om, at debatten om kilderne til finansiering af den europæiske integration har en lang og dramatisk historie; minder om, at det i artikel 49 i Paristraktaten af 18. april 1951 om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab hedder, at »Den Høje Myndighed har beføjelse til at tilvejebringe de midler, den har brug for til at udføre sine opgaver, ved at opkræve afgifter på kul- og stålproduktionen; [og] ved at optage lån«;

34. understreger, at det i artikel 201 i Romtraktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab hedder, at »Kommissionen undersøger, på hvilke betingelser medlemsstaternes finansielle bidrag […] kan erstattes af Fællesskabets egne midler, navnlig indtægter fra den fælles toldtarif, når denne er endeligt indført«;

35. minder om, at de seks stats- og regeringschefer i sluterklæringen fra topmødet i Haag den 2. december 1969 »blev enige om gradvis at erstatte […] medlemslandenes bidrag med deres egne indtægter [dvs. Fællesskabernes] under hensyntagen til alle de interesser, der er relevante med henblik på rettidigt at opnå en integreret finansiering af Fællesskabernes budgetter […] og styrke Europa-Parlamentets budgetbeføjelser«;

36. beklager, at der på trods af disse primærretlige forpligtelser kun er blevet indført to nye egne indtægter siden Luxembourgtraktaten i 1970, nemlig det BNI-baserede bidrag i 1988 og egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald i 2021;

37. anerkender fordelene ved BNI-baserede egne indtægter i betragtning af deres pålidelige afbalanceringsfunktion; bemærker den vedvarende dominans af andelen af nationale bidrag i ordningen for egne indtægter, som nu udgør ca. 80 %; påpeger den beskedne andel af traditionelle og egentlige egne indtægter, navnlig told, som i dag ligger på omkring 13 %;

38. konkluderer, at den nuværende finansiering af EU-budgettet er i strid med grundlæggernes hensigt og ånden i traktaterne;

39. minder om sine rådgivende beføjelser i forbindelse med afgørelsen om egne indtægter; er overbevist om, at Europa-Parlamentet rolle som lovgivnings- og budgetmyndighed i den underliggende lovgivning samt i den årlige budgetprocedure vedrørende indtægtssiden og gældsniveauet bør blive mere betydningsfuld; mener endvidere, at Europa-Parlamentet bør spille en større rolle i beslutningsprocessen vedrørende egne indtægter for at sikre synligheden, legitimiteten og den demokratiske ansvarlighed af Unionens offentlige finanser;

40. minder om, at ordningen for egne indtægter bør styres af de overordnede mål om forenkling, gennemsigtighed og lighed; gentager sin holdning om, at rabatter og andre korrektionsmekanismer bør fjernes;

41. understreger, at der er et presserende behov for fremskridt med hensyn til nye egne indtægter ud over den anden kurv, der indgår i IIA; minder medlemsstaterne om, at forhandlingerne om den multilaterale finansielle ramme efter 2027 grundlæggende er kædet sammen med forhandlingerne om egne indtægter og den tilstrækkelige tilgængelighed af egne indtægter; er rede til at gøre brug af alle sine budgetbeføjelser for at sikre, at der gøres klare og effektive fremskridt på området egne indtægter;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter